

Sygn. akt III AUa 3709/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SA Grażyna Bobrowska

Sędziowie: SA Magdalena Tymińska (spr.)

SO del. Bożena Lasota

Protokolant: sekr. sądowy Anna Kapanowska

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 r. w Warszawie

sprawy M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. Inspektorat w L.

o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek apelacji M. W.

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 26 września 2012 r. sygn. akt VII U 204/12

I. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. Inspektorat w L. z dnia 19 stycznia 2012 r. znak: (...) w ten sposób, że stwierdza, iż podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i pochodne za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień i październik 2011 r. wynoszą kwoty po 415,80 złotych;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. Inspektorat w L. na rzecz M. W. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III AUa 3709/12

UZASADNIENIE

M. W. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 19 stycznia 2012 r. ustalającej wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za miesiące: lipiec, sierpień, wrzesień i październik 2011 r. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania .

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 26 września 2012 r. oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

M. W., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą odprowadzał składki na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne. Do ubezpieczeń został zgłoszony od 1 października 2010 r. z kodem ubezpieczeń (...), tj. jako osoba uprawniona do odprowadzania składek na ubezpieczenia na zasadach preferencyjnych na podstawie art. 18a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zm.). Za miesiące od października 2010 r. do czerwca 2011 r. składane były dokumenty rozliczeniowe z wykazanym kodem (...) i składkami naliczonymi od preferencyjnej podstawy wymiaru.

W sierpniu 2011 r. dokumentem (...) odwołujący wniósł o objęcie go dodatkowo dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, wskazując jako dzień objęcia tym ubezpieczeniem 13 lipca 2011 r. i podając kod (...) uprawniający go do opłacania składek na zasadach preferencyjnych.

Pracownik biura księgowego, sporządzając dokumenty rozliczeniowe (w imieniu odwołującego się) ZUS DRA za miesiące: lipiec, sierpień i wrzesień 2011 r., błędnie wpisał kod tytułu ubezpieczenia niezgodny ze zgłoszeniem, tj. (...) oraz podał nieprawidłową wysokość podstawy wymiaru składek. Za okres od lipca 2011 r. do października 2011 r. wskazał jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

W dniu 8 grudnia 2011r. M. W. złożył w ZUS Inspektorat w L. oświadczenie o nieprawidłowych, złożonych przez omyłkę deklaracjach za okres lipiec - październik 2011r. Ponadto złożył korektę deklaracji za ten okres.

Organ rentowy w decyzji z dnia 19 stycznia 2012 r. stwierdził, że dla M. W. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i pochodne oraz na ubezpieczenie zdrowotne za miesiące od lipca 2011 r. do października 2011 r. wynoszą odpowiednio: na ubezpieczenia społeczne i pochodne - 2015,40 zł miesięcznie oraz na ubezpieczenie zdrowotne -2704,31 zł miesięcznie, z kodem (...).

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o akta składkowe odwołującego się prowadzone przez organ rentowy oraz na podstawie zeznań świadka B. G. i odwołującego się. Dowody zebrane w sprawie są wiarygodne i spójne .

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie zważył, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia. Od tak ustalonej podstawy wymiaru składek osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą oblicza składki na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, a także na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe (o ile wyraziła wolę podlegania temu ubezpieczeniu). Kwota podstawy wymiaru deklarowana jest w bieżąco składanych dokumentach rozliczeniowych za danym miesiącem.

M. W. był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego od 1 października 2010 r. z preferencyjnym kodem ubezpieczeń (...) na podstawie art. 18a w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Za miesiące od października 2010 r. do czerwca 2011 r. składane były dokumenty rozliczeniowe z wykazanym kodem (...) i składkami naliczonymi od preferencyjnej podstawy wymiaru. Jednakże za okres sporny od lipca 2011 r. do października 2011 r. były za niego składane deklaracje z kodem ubezpieczenia (...) i w związku z tym wykazane inne wysokości podstawy wymiaru składek (wykazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe). Taką też kwotę, zdaniem Sądu Okręgowego, należy w związku z tym przyjąć do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i pochodne oraz ubezpieczenie zdrowotne, zgodnie ze składanymi deklaracjami. Nie ma podstaw prawnych

do dokonania wstecznie korekty wykazanej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, przepisy nie przewidują takiej możliwości. Stąd, składane przez odwołującego się korekty nie mogą być skuteczne. Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa.

Na zakończenie rozważań Sąd Okręgowy podniósł, że wprowadzie błędu nie popełnił sam odwołujący się ale działające na jego zlecenie biuro księgowo, to jednak okoliczność ta może tylko rzutować na odpowiedzialność biura księgowego względem odwołującego się.

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-P. VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zaskarżył w całości apelacją M. W., zarzucając: 1) naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, a w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie zeznań świadka B. G. i nie danie możliwości świadkowi do składania obszerniejszych wyjaśnień, przez co wydany został niekorzystny wyrok; 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. „art. 41 pkt 6 ustawy o ZUS”, przez co Sąd uznał, iż niemożliwym jest składanie korekty deklaracji ZUS przez co wydany został niekorzystny wyrok. W związku z powyższym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji ZUS, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu oraz o zasądzenie od organu na rzecz odwołującego kosztów postępowania za I i II instancję.

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie zważył, co następuje:

Apelacja M. W. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, że ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego są prawidłowe i Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne z niewielkim uzupełnieniem. I tak, z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Okręgowy ustalił, że w deklaracjach rozliczeniowych (...) P (...) złożonych w imieniu płatnika przez biuro rachunkowe za miesiące: lipiec, sierpień, wrzesień i październik 2011 r. jedynie na skutek omyłki wskazano: kod tytułu ubezpieczenia (...) (zamiast (...)), a jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne – kwotę stanowiącą 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (zamiast 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia). Bezsporne jest ponadto, że od 1 października 2010 r. do czerwca 2011 r. M. W. jako płatnik składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności deklarował jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne kwotę stanowiącą 30 % minimalnego wynagrodzenia, korzystając z uprawnienia w tym zakresie przewidzianego w art.18a ustawy systemowej. Faktem jest również, że odwołujący się po stwierdzeniu w/w omyłki, niezwłocznie w grudniu 2011 r. złożył stosowne korygujące deklaracje rozliczeniowe za miesiące od lipca do października 2011 r., zarówno w zakresie oznaczenia kodu tytułu ubezpieczenia (skorygowano kod (...) na - (...)), jak i – wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (skorygowano kwotę 2015,40 zł na - 415,80 zł). (deklaracje rozliczeniowe: k.19-22 a.s.)

Sąd Apelacyjny dodatkowo wskazuje, że organ rentowy nie kwestionował w toku procesu, że odwołujący się należy do grupy uprawnionych określonych w w/w art.18a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zm., zwanej dalej: ustawą systemową). Organ rentowy w zaskarżonej decyzji wskazał zresztą jako kod tytułu ubezpieczenia: (...).

W ocenie Sądu II instancji, w stanie faktycznym sprawy, Sąd Okręgowy wadliwie przyjął, że brak jest podstaw prawnych do skorygowania przez płatnika składek nieprawidłowości w złożonych deklaracjach rozliczeniowych. Otóż, prawo takie wynika chociażby z art. 47 ust. 3 ustawy systemowej, zgodnie z którym płatnik składek jest zobowiązany złożyć, z zastrzeżeniem ust. 3a, deklarację rozliczeniową korygującą w formie nowego dokumentu zawierającego wszystkie prawidłowe dane określone w art. 46 ust. 4 w każdym przypadku, o którym mowa w art. 41 ust. 6, łącznie z raportem miesięcznym korygującym. W myśl przepisu art. 41 ust.6 pkt 1 tej ustawy płatnik składek jest zobowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący w formie nowego dokumentu zawierającego wszystkie prawidłowe informacje określone w ust. 3-5, jeżeli zachodzi konieczność korekty danych podanych w

imiennym raporcie miesięcznym **w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez płatnika składek we własnym zakresie.**

W ocenie Sądu Apelacyjnego, M. W., w okolicznościach niniejszej sprawy – wobec stwierdzenia zaistniałych nieprawidłowości w deklaracjach rozliczeniowych – miał prawo skorzystać z instytucji przewidzianej w art.47 ust.3 ustawy systemowej i dokonać korekty danych w deklaracjach rozliczeniowych w zakresie kodu tytułu ubezpieczenia społecznego oraz wysokości podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia . Jak zostało bowiem udowodnione w toku postępowania, wskazany w pierwotnych imiennych deklaracjach rozliczeniowych za miesiące: lipiec, sierpień, wrzesień i października 2011 r. kod tytułu ubezpieczenia, jak również wskazana zadeklarowana kwota podstawy wymiaru składek, zostały podane wadliwie (nieprawidłowo) wyłącznie na skutek omyłki pracownika biura rachunkowego. Dane te były niewątpliwie nieprawidłowe w rozumieniu w/w art. 41 ust.6 ustawy systemowej i wymagały korekty w trybie określonym w art.47 ust.3 ustawy systemowej.

Z powyższych względów, należało zatem uznać, zdaniem Sądu Apelacyjnego, że zaskarżony wyrok Sądu I instancji oraz poprzedzająca go decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 19 stycznia 2012 r., w okolicznościach faktycznych sprawy, nie odpowiadają prawu. W ocenie Sądu Apelacyjnego, przedmiotowa decyzja z dnia 19 stycznia 2012 r. w zakresie wskazanej w niej kwoty 2.015,40 jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i pochodne za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień i październik 2011 r. jest wadliwa. Podstawę wymiaru składek na w/w ubezpieczenia M. W. za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień i październik 2011r. stanowi bowiem kwota 415,80 zł (30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia wynoszącego w 2011 r. - 1386 zł), jak wskazano w korygujących deklaracjach rozliczeniowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł odpowiednio, jak w pkt I wyroku. Na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 98 k.p.c. – orzekł o kosztach instancji odwoławczej (pkt.II) .

Sędziowie: Przewodnicząca:

M. G. B.

B. L.